

Porovnání mezi poručníkem nemanž. dítěte a nemanželským otcem schváliti nelze, není-li v něm nemanž. otec jmenován.

Poručník a matka nemanželského dítěte podali u okres. soudu svého bydliště žádost za nadporučnické schválení porovnání uzavřeného mezi poručníkem a nemanž. matkou s jedné a mezi advokátem X., co zástupcem nemanželského otce neznámého jména s druhé strany.

Okr. soud žádost zamítnul a zemský soud v Brně rekursu poručníka a matky nevyhověl.

D ů v o d y:

K podstatným součástkám smlouvy patří poznačení osob smluvních, aby se vědělo, kdo smlouvou práv nabyt a kdo břemena na se vzal.

Ježto pak soud poručnický dle § 2. cí. pat. z 9. srpna 1854, č. 208. ř. z. při výkonu soudní moci v záležitostech nesporných zachovávatí musí všeobecné předpisy o náležitostech právoplatných vyjednávání, mohl zajisté žádati, by jméno nemanželského otce mu bylo sděleno a to tím více, an soud dle téhož ustanovení o zájmy nezl. dítěte z úřední moci pečovatí povinen jest. Péči tu lze mu však vykonávatí jen tehda, je-li s to, vyšetřiti veškeré okolnosti, z nichž lze souditi, že navržené dohodnutí jest k patrnému prospěchu nezletilcovu. Vyšetřování jest však možno jenom tehda, když soud zná nemanželského otce a jeho poměry.

K tomu přistupuje ještě druhá okolnost.

Dohodnutí podepsal dr. X. jako zástupce nemanželského otce.

Soudu náleží však bedlivě zkoumati plné moci osob, které nejednají vlastním jménem (§ 2. č. 3. cí. pat. citov.)

Této povinnosti soud splniti nemůže, není-li mu známo jméno zmocnitele.

Právem odmítl tudíž prvý soudce schválení předloženého porovnání.

(Roh. z 1. března 1906, č. j. R. II. 58./6.)

B.

Ustanovení §§ 125. a 126. nesp. říz. na dovětek se nevztahuje.

V pozůstalostním jednání zahájil okr. soud řízení ve smyslu §§ 125. a 126. cí. pat. z 9. srpna 1854, č. 208. z. ř. o pouhém dovětku zůstavitelčině a nařídil stání k výslechu stran a k nahlédnutí do prvopisu dovětku.

K rekursu zákonitého dědice zemský soud v Brně usnesení dotyčné zrušil a okr. soudu nařídil, aby v pozůstalostním jednání pokračoval a pozůstalost dědicům ze zákona přihlášeným odevzdal.

D ů v o d y :

Jest ovšem pravda, že ustanovení dovětku zůstavitelčina skoro celou pozůstalost její vyčerpávají a že následkem popírání platnosti jeho se strany zůstavitelčina bratra o veškeré téměř pozůstalostní jmění spor proveden býti musí.

Než přes to není zde předpokladu pro zavedení řízení ve smyslu §§ 125. a 126. nesp. říz.; neboť řečené poslední pořízení, byť zahrnovalo takřka veškeru pozůstalost, zůstává přece jen dovětkem, jak projednávací soudce sám vyřknul a dle § 532. a násl. ob. z. obč. právní povaha dědice neb legatáře neřídí se hodnotou tomu neb onomu připadlého pozůstalostního jmění.

§§ 125. a 126. nesp. říz. dle patrného svého účelu i dle výslovného znění vztahují se však výlučně jen na dědice.

Legatář, maje z posledního pořízení oproti dědici nárok pouze osobní, obligační, musí na splnění jeho oproti zdráhajícímu se dědici v ž d y s á m vystoupiti žalobou, pročez soudu pozůstalostnímu vůbec nepřísluší, aby procesní postavení dědice a legatáře určoval a tím skoncování pozůstalostního řízení zdržoval. Soud pozůstalostní může dle § 161. odst. 2. nesp. pat. legatáři zabezpečiti toliko zákonné pojištění legátu, jestliže týž o ně žádá.

(Rozh. z 15. dubna 1905, č. j. $\frac{\text{R. II. 120|5}}{7}$)

— bl. —

I ku vznesení žaloby odpůrčí má si správce konkursní podstaty před obecným stáním likvidačním vyžádati zmocnění komisaře konkursního.

Ustanovení § 147., písm. a konk. ř. nedošlo předpisem § 16. zák. odp. žádné změny.)*

Správce konkursní podstaty X. vznesl na A. B. a C. žalobu odpůrčí pro bezúčinnost vykonané exekuce.

Při roku o žalobě té ustanoveném namítali žalovaní, že se žalujícímu správci nedostává zmocnění ku vedení rozepře a navrhli, aby žaloba pro nedostatek ten byla odvržena.

Námitce té prvý soudce nevyhověl,

p o n ě v a d ě

ustanovení §. 147. písm. a) konk. ř. zrušeno bylo předpisem §. 16. zák. odp., tak že správce konkursní podstaty před obecným stáním

*) Pozn. zasíl. Stejně rozhodnutí viz ve sbírce U. G. W. pod. č. 10.667 a 10.824, opačné pod č. 12.405.

Názor shora projevovaný souhlasí také s uvedením Steinbachova komentáře k zákonu odp. ve vydání 3. na str. 114.